

Évközi 4. Vasárnap B

*Urunk, Istenünk,
engedd, hogy téged egész lelkünkkel imádjunk,
embertársainkat pedig őszinte szívből szeressük.
(A szentmise könyörgéséből)*

Olvasmány

Második Törvénykönyv 18,15-20

Moáb mezején Mózes így beszélt a néphez: "Az Úr, a te Istened hozzám hasonló prófétát támaszt neked a te körödből, testvéreid közül; őrá hallgassatok. Hiszen ezt kívántad az Úrtól, a te Istenedtől Hóreb (hegyén), az egybegyűlés napján, mikor azt mondtad: 'Nem hallgatom tovább az Úrnak, az én Istenemnek hangját, és nem nézem tovább ezt a hatalmas tüzet, nehogy meghaljak.'

Erre így szólt hozzám az Úr: 'Helyesen beszéltek. Profétát támasztok nekik testvéreik köréből, mint téged; ajkára adom szavaimat, s ő mindent tudtukra ad, amit parancsolok neki.

Ha valaki nem hallgat szavaira, amelyeket az én nevemben hirdet, akkor én majd számon kérem tőle. Annak a prófétának pedig, aki egyetlen olyan szót is merészel hirdetni nevemben, amelynek hirdetését nem bízom rá, meg kell halnia. Ugyanígy annak is, aki más istenek nevében beszél.'"

Szentlecke

1 Korintusiakhoz 7,32-35

Testvéreim! Azt szeretném, ha mentesek volnátok a gondoktól. A nőtlennek arra van gondja, ami az Úré: hogyan járjon az Úr kedvében. A nő azonban világi dolgokkal törődik: hogyan keresse felesége kedvét, ezért meg van osztva. A nem házas asszony és a szűz arra gondol, ami az Úré, hogy testben és lélekben szent legyen, míg a férjes nőt világi gondok kötik le: hogyan járjon férje kedvében. Ezt javatokra mondom, nem azért, hogy azért, hogy törbe csaljalak, hanem hogy feddhetetlen életre, és az Úrhoz való osztatlan ragaszkodásra segítslek titeket.

Kafarnaum városában Jézus szombaton bement a zsinagógába, és tanított. Mindenki nagyon csodálkozott tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

A zsinagógában volt egy ember, akit megszállt a tisztátalan lélek. Ez így kiáltott fel: "Mi közünk egymáshoz, názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy: az Isten Szentje!"

Jézus ráparancsolt: "Hallgass el, és menj ki belőle!" A tisztátlan lélek erre össze-vissza rángatta az embert, aztán nagy kiáltással kiment belőle.

Mindenki nagyon megdöbbsent. Az emberek egymást kérdezgették: "Mi ez? Új tanítás, és milyen hatalmas! Még a tisztátalan lelkeknek is parancsol, és azok enedelmeskednek neki!" El is terjedt a híre hamarosan Galilea egész vidékén.

Elmélkedés

Múlt vasárnap az evangéliumban azt hallgattuk, ahogy Jézus Galileában vándorolt, Isten országát hirdette és első tanítványait meghívta. Ma küldetésének más oldalát ismerjük meg. Első tanítványaival Jézus Kafarnaumban tölti a szombatot és amint ő a zsinagógában tanít, kiderül, hogy nemcsak a nép nyelvét beszéli hanem az írástudókkal is felveszi a versenyt. Felsőbbségét éppen azáltal mutatja meg, hogy az ő tanítási módja – ha nem is tartalmában – de lényegesen különbözik az írástudókétól. Márk ezt a következőképpen fejezi ki: "Úgy tanított, mint akinek hatalma van, nem mint az írástudók". Az utóbbiak számára ugyan ez nem dicséret. Az ő tanításuk Jézus prédikációjához képest meglehetősen unalmas és száraz volt, mert elsősorban arra törekedtek, hogy a Törvény betűit szigorúan azok alapján a magyarázatok alapján igyekeztek ismertetni amelyet tanítóiktól és mestereiktől vettek át. Jézus ezzel szemben prédikációiban nem hivatkozik senkire és semmire, csak a Jóistenre, Atyjára. Úgy fejezi ki magát, mint aki tudja, miről beszél és nem elégszik meg azzal, hogy azt ismétlje meg, amire tanították. A megszállott meggyógyítása ebben a vonatkozásban megerősíti felsőbbbbségét és küldetését. A kettő együtt, Jézus szavai és tettei automatikusan fel kellett hogy vesse Jézus jelentőségének és személyének kérdését.

Bár mi jobb ember- és természettudományos ismeretekkel felvértezve képesek lehetünk tisztán orvosi – természettudományos alapra visszavezetni a betegségeket és azok Jézus által történt meggyógyítását és a megszállottságot schizophrénia vagy más lelki betegséggel magyarázni. De nem szabad abba a hibába esni, hogy a természettudományos eszközökkel szétdaraboljuk a Szentírást és ezáltal megfosztjuk mélyebb értelmétől. Mert nekünk is – minden jogos magyarázat ellenére – éppoly aktuális Jézus hallgatóinak kérdése: Ki ez az ember? Mi a jelentősége személyének és tanításának a mi számunkra? Ne mondjuk, hogy ezek a kérdések nem fontosak vagy érdektelenek. Mert csak akkor lehet átfogóan kötelező amit mondott, ha ő nem akárki, nem valamely próféta, vagy jóakarátú ember, hanem valóban "Isten szentje". Isten itt személyesen beszél és cselekszik. Még ma is több, mint csodálatos az ő tanítása. Ha hagyjuk hogy megérintsen, akkor Istennek felsőbbbbségének hatalma van, hogy megszabadítson minket megrögzött gondolatainktól és előre gyártott válaszainktól és megmentsen minket.